

A tisztaság ígérete

*Egy kockacukor az asztalon,
lehetne viszonyítási pont
egy jövőbeli zavaros szituációban,
amelyről még semmit nem tudok.
Élein finoman megcsúszik a lámpafény.
Fehérsége a tisztaság ígérete.
Hogy jövök én ahhoz, hogy
gondolataim keserű kávéját
bármivel is megédesítsem?
Miért kavarjam fel újra és újra
a zaccot, a sűrűt, az ihatatlant?*

Arrébb, távolabb

*Párás tekintet, nem rád néz,
néhány méterrel arrébb, távolabb,
bús düledéket figyel így az ember,
házat, mely sosem volt menedék,
megkínálnád cigarettával, de tűz
már nincsen, gyufátlan lett a világ,
se lángja, se fénye, még
mindig téged néz, de nem kérdez semmit,
hallgatsz te is, mit is mondhatnál.*

A puszta tél

*Ősszegyűródik a szíoben január.
Papírgalacsín a szerelem.
A szavak hóviharában vesztegel az ember.
A világ fűtetlen váróterem.*